

ни паметници: еди-кой Иванъ, толкова години живѣлъ, еди-коя Елена, живѣла толкова години; другъ пъкъ като умрѣлъ, пакъ билъ заровенъ въ сѣщия гробъ. Колко пѣти е умирала тази Елена и носи своя надгробенъ паметникъ, съ надписи на всички свои роднини. Питате: „Кога ще възкрѣснемъ?“ Днесъ можете да възкрѣснете, но надгробнитѣ ви камъни сѣ много тежки. Трѣбва да слѣзе нѣкой ангелъ да ги отмахне. Ако за Христа трѣбваше да слѣзе ангелъ да отвали камъка от гроба Му, колко повече трѣбва да слѣзе за васъ. Христосъ въ 33 години прѣтърпѣ едно велико промѣнение, което въ своя край се нарича „възкресение“. Подъ думата „възкресение“ разбирамъ борбата и побѣдата на едно дѣте върху смъртѣта. И затова се ражда човѣкъ — за да се бори и побѣди смъртѣта. Когато побѣдите смъртѣта, ще дойде денѣтъ на възкресението. Нѣкой казватъ: Когато се роди Христосъ и ангелитѣ отгорѣ възвѣстиха миръ на човѣцитѣ, защо хората не се поправиха? — Защото не сѣ научили Христовото учение, както трѣбва. Христосъ пакъ ще проповѣдва въ този свѣтъ; ще Го видите, положително ви казвамъ. Нѣкои отъ васъ нѣма да го видятъ. Защо? Много естествено — защото сѣ слѣпи. И дълго врѣме ще викатъ, като онзи слѣпецъ: „Сине Давидоеъ, милость къмъ менъ, допри ржката Си на очитѣ ми!“ Като ви пипне очитѣ, Той ще ви попита: „Виждате ли?“ — Виждаме, Господи, хората, като дървета“. Послѣ пакъ ще ви пипне: — „Сега какво виждате? — „Хората мърдатъ“. Това какво означава? Че вашитѣ мисли и желания първо сѣ неподвижни, като дърветата, а когато почнете да виждате, нѣщата ставатъ живи, като хората. Тогава ще разберете, какво нѣщо е и добродѣтелята. Христосъ е дошълъ да покаже, че трѣбва да се боримъ съ смъртѣта, да я побѣдимъ и да възкрѣснемъ. Това означава рождението.

Бесѣда. държана на Рождество Христово, 1915 г.